

Здравецъ

Дай на мама и на татъ здраве, сила и животъ

ДЕТСКИ ВЕСТИНИКЪ ЗА ЗДРАВНО ВЪЗПИТАНИЕ, ПРЕДПАЗНА МЕДИЦИНА И ЗДРАВЪ ЖИВОТЪ

ПЛАНИРА ВАШИЯТЪ ДЪН СЪ ПРИВАТИНА ЕДИНЪ БРОЙ — СЪ ЛЕВЪ БЕЗЪ ПЛАЩА НА ПОДАРУКЪ И ВЪВЕДЕНИЕ ПЪРВАТА СТЪПКА

ИЗЛИЗА МЕСЕЧНО ПРЕЗЪ УЧЕБНАТА ГОДИНА ВЪ 10 БРОЯ Г-а редакторъ: Д-ръ Н. СТАНИЧЕВЪ — емоц. по катр. и детски болести Редакторъ-отговорителъ: Царела Дуръ Станчева София, I. Серафим 18, П. отъ. Поч. № 46. Свѣтка № 1413. Тел. 2-72-27

Содержане в цѣпостной цѣнѣ 10 штукъ по 10 копѣекъ. Цена за 10 штукъ 1.00 руб. и въ 1/2 руб. безъ поч. изданий по 100. № 1024. П. № 1024

КЪМЪ НОВЪ ЖИВОТЪ

Умори се вече старата година и си взема събогътъ, за живяти, отъ насъ. Ето и Новата 1938 година! Тя пристига млада и бодра, на своята блъослѣбна колесница и ще изнесе торбитъ си съ дарове, които дядо Коледа ще раздаде на всички послушни, трудолюбиви и шастливи деца. Колко радости носи тя на обличенитъ, затопленитъ, нахраненитъ и здравитъ деца, и колко мъжа за титъ, до които не достигатъ титъ торби съ небесни дарове. Нека не ги забравяме въ титъ радости за насъ дни и имъ помогнеме — кой както може — съ пари, топлина, дрежъ, обуща и играчки. Тъ съ ваши братчета и сестричета, ваши другарчета, на които ще създадете малко радости за Нова-годиниа и Коледа.

А на всѣко здравче нека да се падне отъ новопошината банела **най-голямото щастие** — здраве, наречено съ ибное дръвно кличце: „Здравъ и като дръвъ коравъ“ — нека всѣки стане!

Не забравяйте, мили деца да наговорите въздухъ колата на старата година всичнитъ си лоши навикъ: мързела, непослушанство и нечестността, а също болеститъ и страданията си. Започнете Новата година въпросени, пречистени и здравитъ, съ добри чувства въ душитъ си, съ чиста плътчица въ сърцата си и съ любовъ къмъ всички хора. Заживяйте новъ, по-здравъ животъ, който ще ви донесе много щастие и красота, много удоволствие и радости презъ годината!

Да ви бъде честна Новата година! Да ви бъдатъ радости и прикити всички свѣтли празници.

Чичо Здравецъ

СНѢГЪ

Деко, несесо гнадуватъ чудни зубани сѣбѣжничъ, ама възлазу лудуватъ, на блѣни пухкани дружинки!

И акашията снѣго, бѣ оставяла безъ аисти; дѣс е гизала нафта, въ прѣвѣна блѣа чиста!

А на двора до четмата, амесъ покриватъ си главата, съ блѣни пухкани вѣлани!

Вредъ е блѣо, сѣбѣко, чисто, млада здравчѣта лудуватъ; само дръбнѣната клѣти, ама зубано ждуватъ!

Каара Марго

Рождество Христово

Иисусъ Христосъ се е родилъ за да науча хората да се обичатъ като брати, да бъдатъ честни, добри и да си помагаатъ въ нужда.

Помни гладното дете!

ЗДРАВЕЦЪ учи децата на здравъ животъ и ги предпазва отъ болеститъ. Всѣко дете въ България трѣбва да получава единственото вестничко на здравето у насъ. Чрезъ здраве — къмъ сполука!

Веса Пасвалева

ЧЕРВЕНУШКА

Червенушка — така се наричаватъ най-малкото момиченце на горния пазаръ. И наистина, буничитъ ѝ блѣа червени като шапкитъ на червенушкитъ, съ растѣния ивѣтката горна клѣшѣа. А очинитъ ѝ черни и дължини, напоизана боровинкитъ, които се гурѣва въ буйната трева край Големѣча.

Недалече отъ тѣхната клѣшѣа се бѣлѣше кубавата страда на леонистовото.

Момиченцето на левистѣа бѣше по-дално отъ Червенушка само съ няколко дни, но човѣкъ ти помислилъ, че разликата между тѣхъ е съ няколко години.

Червенушка бѣше едра, съ здравъ изразъ на лицето, всички усмивка, плавна и нова, а Момиченцето личише имѣе болнавъ видъ, блѣда съ наведена главѣа, асѣа възрѣжѣна, а съ блѣни безръчни дланѣти и гъбни крака.

Пламенната павелѣа, напознѣние голѣма пелеруда, калѣла въздухъ блѣдо-нѣжно кѣтѣе.

поможе блѣдѣна покривае малкото диченце на момиченцето. Доловила устѣна достъпѣна на прозорѣта, тѣ ждѣно следѣваше игратѣ на децата. Не полѣзѣла предъ лесенѣството до късно игрѣва децата на горния пазаръ и паланѣтѣ вичѣта на дядо Тино — най-отвиснѣта вѣлѣшѣаръ по тѣтѣ мѣста.

Още въ навѣлото на есента Милѣа обѣщавѣе всички чорати, обѣщавѣа ѝ дѣбѣни дрѣжѣ, които изкъчѣваа слѣбѣто ѝ тѣлѣа. А Червенушка и братчетѣа ѝ сладѣа чорати, едѣа когато ладѣше сѣбѣа. Некоѣ не ги пробирѣше въ мръсѣната стѣнѣа, акой не имѣе носѣше кѣлобъ, а разбитъ жѣлѣти на заусѣа, но затѣа тѣ момѣа на колѣ да гравѣтъ къ горѣта, да се бинѣтъ съ сѣбѣа и да акѣсѣватъ на открито черѣвъ кѣлобъ, поамѣше съ кубурѣа ивъ подѣсѣватъ съ гѣла черѣвъ лѣучъ.

Обрѣжѣватъ отъ сѣбѣитъ кукили, Милѣа ждѣватъ за просторъ. Тя по мѣшѣни не ги поглеждаше. Всички, всички ѝ блѣа дѣтечѣа. И игрѣчѣто и дългѣсното пѣлѣе съ зѣвѣитъ зѣвѣитъ, и розѣвата сиѣчка кѣжѣа, и прикѣтитъ на слугѣнѣта.

Едѣа сутринъ въздухъ чистѣа отѣвѣжѣа вѣлѣмъ имѣше малѣи

кѣлѣни, които водѣахъ отъ вода на леонистовѣто кѣмъ клѣшѣчѣта на горния пазаръ.

Кой ли е кѣвалъ у насъ тѣтѣ рѣно? — помисли си Милѣа и долепи диченцето си до изплетѣното стѣкло. И донае се мѣчѣше да разпознѣе стѣлѣнитъ по сѣбѣа, едѣа малѣа рѣчѣна ѝ чѣвѣа предъ самѣто носѣе.

— Милѣ! Милѣ! Ела да си игрѣватъ. Ела у насъ. Дѣе кѣтерѣни си улѣзи тѣтко!

Милѣа тѣкувѣа своѣта глѣва на Червенушка. Оказѣа се по стѣта, обѣбѣе набѣрѣно тогѣло си кокуле, нахлѣрун бѣло то си кѣлѣе и тѣхѣно се измѣна, незѣбѣзѣно отъ ниго презъ задѣни вѣло.

Изѣдѣватъ ѝ лѣтна присѣнѣа студѣтъ вѣдулъ. Дядо Мѣрѣа сиѣна носѣсѣно ѝ, перѣа въ съ длѣно по бѣлѣитъ буничѣи и ги захѣри.

— Боже, илѣно е кубѣво навѣтъ! Колѣо е красѣна горѣта, ама! Милѣа радѣсно гурѣсѣа момиченцето на пѣлѣа. — Зѣвѣди не навѣтѣре въ горѣта. А после ще отидѣте при кѣтерѣнитъ. Моля тѣ си, Червенушко.

Червенушка се разсѣитъ и а совѣде презъ вѣлѣтѣ отъ кѣнѣсти елѣи навѣтѣре въ горѣта.

— Ето тѣка, задъ този всѣмонъ пѣлъ е жѣшѣната на старо дѣдуѣе. А още по-натѣватъ лѣдъ сѣна сѣбѣжѣна върѣхъ на паланѣтаа съ двѣрѣтитъ на Дядо Мѣрѣа.

Милѣа дичѣше дълѣко,

улѣвила за рѣка Червенушка.

Искѣше ѝ се така цѣлъ дѣнь да вѣрѣтѣ, домаже истѣнѣти стѣнѣатъ предъ двѣрѣтитъ на Дядо Мѣрѣа.

— Колѣо е кубѣво! Колѣо е свежо тѣкѣ! — повторѣше момѣчѣе. Винаги ще искѣмъ отъ сѣга мама да не донежѣа тѣка. Нѣма да стѣа по цѣлѣни дни въ стѣта.

Когато стѣнѣла до голѣмина повѣлѣтъ пѣлъ, Червенушка кѣвалѣ отъ дѣобе на сѣчѣното си пѣлѣо кѣмѣче кѣлобъ послѣше съ кубурѣа, дѣе полѣзѣната на Милѣа и сладѣо, сладѣо звѣтѣла отъ черѣно крѣвѣнѣе.

— Какѣвъ сладѣтъ кѣлобъ. Колѣо сладѣа рѣчѣна лѣтѣ! Милѣа лѣконо гурѣше зѣлѣтитъ, изѣрѣра Червенушка и ѝ полагѣа гурѣе.

— Още утрѣ ще изѣратъ у насъ цѣла кѣтѣа съ жѣлѣчѣкѣи, бѣсѣнитѣ и шоколатъ, за едѣнъ тогѣвъ рѣмѣлъ кѣлобъ. Тѣ много ми се усѣла! — тѣли бѣна?

— За едѣнъ черѣвъ кѣлобъ — толкова сладѣа ижѣа? Не, не... откажа Червенушка... Мама съ радѣще ще ти изѣратъ още утрѣ цѣла рѣмѣна пѣта.

— Шоколатъ толкова ти се вѣнѣла следѣтъ нашѣа кѣлобъ. А сѣга ела да се постоимѣи у дома. Наѣи ще ти покаже дѣетѣ паланѣ кѣтерѣни.

Вѣлѣа, за гѣлъ жѣмѣше да изѣратѣтѣ малѣо захѣрѣа. Тѣ много обѣщѣа кубѣа захѣра, а имѣ рѣдно купѣване.

Само когѣто имѣа ижѣо бѣлѣте у дома... Тогѣва ми давѣтъ чай съ захѣрѣа, — захѣрѣе се дѣмѣлѣно Червенушка и по-мѣлѣ Милѣа кѣмѣ жѣшѣа.

Дѣетѣ дѣна сѣко бѣла при кѣтерѣнитъ. Игрѣла и лудѣвала оноло мѣрѣсѣнѣа пѣчѣа до насѣта. Милѣа вѣде съ вѣлѣтѣ при тѣхъ.

Никѣа не бѣше наа тогѣола сладѣа чѣоба отъ гѣлѣи... И ѣногѣа по-важѣно прѣгѣвѣше боѣе не бѣше кѣлѣе...

Илѣзѣвана, мѣлѣа ѝ доуѣла у Милѣани.

— Колѣо се безѣпопѣножѣа за тебе, докозѣа умѣше кѣде си. Колѣо ме изѣлѣши, — говорѣше задѣлна мѣлѣната мѣлѣа. Нѣвѣрно си се простуѣлѣла. Нѣвѣтъ е много, много студѣно дѣнес! Въ отговорѣ на найѣното безѣпопѣножѣа, Милѣа се прѣтѣсна до гурѣтитъ ѝ и за пѣрѣи пѣлъ много всѣло зѣруѣруѣа.

Вѣлѣа, винаги искѣмъ отсѣга да си игрѣа навѣтъ. Ахъ, да знаѣше само, колѣо сладѣо обѣдѣахъ у Червенушѣни... О, ти не знаѣше да гѣтѣахъ като червенушѣната мѣлѣа!

Шѣо си отидѣла, Милѣа като сѣрѣнѣа поѣсѣно на стѣнѣчѣто, отворѣи бѣфѣта и напѣлѣи илѣсѣно пѣлѣи щѣнитъ си съ бѣчѣи захѣра, бѣсѣнитѣ и шоколатъ. Слѣоги ги въ едѣна кѣтѣа, сѣрѣа пѣветѣа и съ голѣми, разѣрѣчени бѣчѣи напѣса въздухъ обѣванѣа: — За добѣрѣа Червенушка и за дѣетѣ лѣсѣони кѣтерѣнитѣ отъ мѣнѣ и мамѣ!